CARNET D'ART

LES EXPOSICIONS

Hospital de Santa Maria. Exposició d'artistes lleidatans

L'encertada iniciativa de l'Ajuntament ha estat un èxit. Tant per la petita tempesta que ha desencadenat en el nostre reduït món artístic com per l'abundant públic que ha visitat l'exposició. Les dues coses eren indispensables per a començar.

Per això, no ens doldrem excessivament que les obres exposades no hagin ultrapassat, en general, la discreció, i més, encara, perquè l'anunci d'aquesta exposició va publicar-se un mes, solament, abans de la data d'inauguració, motiu pel qual els artistes no han tingut gairetemps per a preparar-se.

Les obres més estimables eren a la secció de dibuix. Ramos hi tenia un bon cap de nena, i Soletat Kühnel uns quants retrats reeixits de semblança i de tècnica. Marià Gomà, uns estudis que traïen el seu origen acadèmic, però molt prometedors. Sanàbria va agradar nos especialment en «El meu pare» i el tríptic de nus.

El catàlec de pintures començava amb un «Repós» de Cases, ben dibuixat, però una mica aspre de color. També estava ben dibuixat el «Retrat» de Garsaball, però la seva perfecció era de la mena de les estampes de calendari. En canvi, al seu costat, Josep Tufet hi tenia un «Noi», i una «Dona» construïts amb un primitivisme ben modern.

Els paisatges predominaven. Josep Benseny, en unes petites notes, les mostrava amb personalitat. Rosuero i Botines presentaven una colla d'obres. Ens va agradar, del primer, «Ventada», encara que el primer terme estava poc treballat; i del segon, «La vall serena». Els paisatges de Tapiol, tenien tots la mateixa tonalitat volgudament desagradable, que feia que la gent no els mirés amb gaire simpatia. I «Cap al tard» era ben estimable. Garcia La molla, en l'única pintura que exposava seguia la manera fantasista i dramàtica de Barradas.

Ultra el «Repós» d'Aguiló, i la «Banyista» de Cortijo, hi havia entre les escultures, una «Construcció Lírica» de Cristòfol, que buscava el lirisme fora de la realitat. Es possible que el seu autor l'hi trobi. No podem menys d'envejar-lo si és així.

Antonia Trenchs i «Bon» al Casino Mercantil

Més lleugeres les de la senyora Bon, més maliciosos els del senyor «Bon», els dibuixos d'aquests dos artistes tenen de comú la facilitat i l'enginy. Res de transcendental ni profund, però ben agradable de veure.

Shum al Casino Independent

Shum és ben conegut i estimat a Lleida i la seva exposició patrocinada per l'A. E. P., encara augmentarà la nostra admiració. Els seus dibuixos tenen una agudesa extraordinària. Una petita ratlla d'ells té més expressió que molts quilòmetres quadrats d'altres obres més pretencioses. No cal esmentar-ne cap. Però no podem menys de felicitar l'A. P. LL. i la residència d'Estudiants pels dos que han adquirit. Un guitarrista i un violoncel·lista d'una expressió obsessionant.